Z uvedených dôvodů nebyl tedy rozsudky, o něž jde, porušen zákon v ustanovení § 343 tr. z. a nebylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury k zachování zákona vyhověno.

Čís. 6220.

Pomocník môže byť s hľadiska § 73 tr. zák. uznaný vinným len v takom čine, pri ktorom vedome a chcejúc pomáhal, a nemôže byť činený zodpovedným za taký čin, ktorý spáchal pachateľ bez jeho súhlasu alebo proti jeho vôli.

Pod pojmom »niekoľko ľudí« v smysle § 280 tr. zák. treba rozumeť aspoň dve osoby.

Ak boly úmyselným konaním pachateľovým alebo spolupachateľov usmrtené aspoň dve osoby a mimo toho pri tejže príležitosti a z tohože rozhodnutia bol niektorým z účastníkov vykonaný pokus úmyselného zabitia ďalšej osoby, spadá i tento pokus do rámca zločinu uvedeného v § 280 tr. zák. a neľze ho tedy kvalifikovať ako samostatný, materiálne (§ 96 tr. zák.) sa sbiehajúci trestný čin.

(Rozh. zo dňa 13. júna 1938, Zm IV 145/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu zúmyselného zabitia človeka atď., zmätočné sťažnosti obžalovaných a ich obhájcov zčasti odmietol, zčasti zamietol; z úradnej povinnosti z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. zrušil rozsudok porotného súdu v časti, týkajúcej sa obžalovaného A., pokiaľ čin tohoto obžalovaného, uvedený pod B) v prvej skutkovej otázke prvej skupiny, bol samostatne kvalifikovaný ako pokus zločinu podľa § 65 a § 279 tr. z., túto kvalifikáciu pominul a činy tohoto obžalovaného, opísané pod A) v prvej a tretej skutkovej otázke a pod B) v prvej skutkovej otázke prvej skupiny, kvalifikoval len ako zločin podľa §§ 70, 279, 280 tr. zák.

Z dôvodov:

Zmätok podľa § 29, čís. 4 por. nov. je uplatnený preto, že porotný súd proti ustanoveniu § 6 por. nov. odoprel položiť porotcom k rozhodnutiu otázky v smysle § 73 tr. z. dotyčne obžalovaných E. a D.

Opodstatnenosť položenia týchto otázok dovodzuje zmätočná sťažnosť z toho, že v priebehu pokračovania bolo tvrdené, že E. po čine, spáchanom obžalovaným A., tomuto vytýkal: »Joj, Onder, do Boha, už si mu dal, aj nám všetkým!«

Podľa § 73 tr. z. vykoná-li pachateľ trestnejší čin, než ku ktorému ho návodca naviedol, neodpovedá návodca za čin prísnejšie trestný. To

platí tiež o pomocníkovi a tento môže byť uznaný vinným len v takom čine, pri ktorom vedome a chcejúc pomáhal, a nemôže byť činený zodpovedným za taký čin pachateľa, ktorý tento spácha bez jeho súhlasu, alebo proti jeho vôli.

Podľa skutkových údajov, vyskytnuvších sa na porotnom hlavnom pojednávaní, keď obžalovaní E. a D. išli so svojimi spoločníkmi do R. na zábavu, E. vzal so sebou opakovaciu pištoľ s nábojmi a D. dal svoju pištoľ s nábojmi obžalovanému A. Pred odchodom hovorili medzi sebou, či majú u seba pištole, a cestou do R. jeden zo spoločníkov hovoril ostatným, že keď by došlo v R. k rvačce, aby všetci strieľali.

Keď v krčme v R. došlo k nedorozumeniu medzi obžalovaným C. a M. a všetci spoluobžalovaní stáli v kruhu uprostred tanečnej miestnosti a obžalovaný C. vykrikol: »Hurá n-ickí, Boha im« a obžalovaný F. z pištole dvakrát vystrelil do povaly, utekali obžalovaní E. a D. i s ostatnými obžalovanými z krčmy von, z obžalovaných A. a B. sa vo dverách krčmy zastavili a z pištolí vystrelili na ľudí v miestnosti, pri čom obžalovaní E. a D. stáli blízko pri strieľajúcich a obžalovaný E. vystrelil tiež z pištole do vzduchu.

Strelami A. a B. boli okrem iného zasiahnutí a usmrtení N. a O.

Zo skutkových údajov, že i obžalovaní E. a D. boli s ostatnými spoluobžalovanými srozumení i o možnom strieľaní, že boli prítomní, i keď bolo do ľudí strieľané, v blízkosti strieľajúcich dodávajúc im takto odvahy a E. tiež strieľal do vzduchu, jako by na postrach tých, na ktorých bolo strieľané, i keď bolo tvrdené, že E. po čine učinil i výtku obžalovanému A., nebolo by možné dovodiť, že by obžalovaní E. a D. neboli vedome a chcejúc podporovali spáchanie toho trestného činu, ktorý spáchali obžalovaní A. a B.

Právom preto porotný súd v správnom uvážení významu ustanovení § 73 tr. z. pominul z dôvodu čerpaného zo zákona položenie takých výpomocných otázok, ktoré by poukazovaly na to, že obžalovaní E. a D. konali s iným úmyslom, ako ktorý predpokladá § 279 tr. z.

Pri preskúmaní rozsudku porotného súdu z úradnej povinnosti spoznal najvyšší súd, že rozsudok je postihnutý zmätkom podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. v neprospech obžalovaného A., na ktorý je treba brať zreteľ podľa § 385, posl. odst. tr. p. z úradnej povinnosti.

Porotný súd kvalifikoval činy obžalovaného A., obsažené v porotcami kladne zodpovedených skutkových otázkach pod A) v prvej a tretej otázke prvej skupiny (prípad N. a O.) jako dokonaný zločin podľa §§ 70, 279, 280 tr. z. a okrem toho zvlášť kvalifikoval čin tohoto obžalovaného, uvedený v prvej skutkovej otázke pod B) prvej skupiny (prípad P.), jako pokus úmyselného zabitia človeka podľa §§ 65, 279 tr. z.

S kvalifikáciou činov obžalovaného okrem kvalifikácie podľa §§ 70, 279, 280 tr. z. i podľa §§ 65, 279 tr. z. nelze súhlasiť.

Podľa ustanovenia § 280 tr. z. sa trestá prísnejšie okrem iných prípadov úmyselné zabitie, dopustí-li sa ho pachateľ na niekoľko ľuďoch.

Pod pojmom »niekoľko ľudí« v smysle tohoto ustanovenia zákona podľa stálej súdnej praxi treba rozumeť aspoň dve osoby, po prípade však aj viac osôb.

Podľa toho, keď by bol obžalovaný dokonal tiež čin, uvedený v prvej skutkovej otázke pod B) prvej skupiny, muselo by byť celé jeho konanie, obsažené tak v tejto skutkovej otázke ako aj v skutkových otázkach prvej a tretej pod A) prvej skupiny, kvalifikované len ako zločin podľa § 280 tr. z. (delictum complexum) a nešlo by o rôzne trestné činy, súce v materiálnom súbehu podľa § 96 tr. z.

Z toho však plynie tiež, že boly-li úmyselným konaním pachateľa alebo spolupachateľov (ako sa to stalo v súdenom prípade) usmrtené dve osoby a mimo toho jedným zo spolupachateľov pri tej istej príležitosti a z tohože rozhodnutia bol vykonaný čin smerujúci i k úmyselnému usmrteniu osoby ďalšej, neľze toto posledné konanie pachateľa kvalifikovať jako samostatný čin, súci v materiálnom súbehu podľa § 96 tr. z. s činom podľa § 280 tr. z., a takto ho i trestať, ale padá toto do rámca činu uvedeného v § 280 tr. z.

Mýlil sa preto porotný súd, keď vyšeuvedené činy obžalovaného kvalifikoval jednak jako spolupachateľstvo na dokonanom zločine podľa §§ 70, 279, 280 tr. z. a jednak jako zločin pokusu úmyselného zabitia človeka podľa §§ 65, 279 tr. z., a zavinil tak v neprospech obžalovaného vecný zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p.

Pokračoval preto najvyšší súd podľa § 33, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudok porotného súdu z tohoto dôvodu zmätočnosti vo výroku o kvalifikácii činov obžalovaného A., uvedených v prvej, tretej pod A) a v prvej pod B) skutkovej otázke prvej skupiny, pokiaľ čin opísaný v prvej otázke skutkovej pod B) bol kvalifikovaný zvlášť ako zločin pokusu úmyselného zabitia podľa §§ 65, 279 tr. z., a pominutím tejto kvalifikácie kvalifikoval ich len ako zločin podľa §§ 70, 279, 280 tr. z.

Čís. 6221.

Ak boly obžalovanému síce uložené dva tresty pre zločiny krádeže, odpykal ich však bez prerušenia za sebou, neľze tvrdiť, že bol dva razy potrestaný pre zločiny krádeže, a preto neprichádza v úvahu kvalifikácia činu podľa § 49, odst. 2, čís. 2 tr. nov.

(Rozh. zo dňa 14. júna 1938, Zm III 65/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu krádeže atď., zmätočné sťažnosti obžalovaných A., B., C. zčasti odmietol, zčasti zamietol; z povinnosti úradnej na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) t. p. zrušil rozsudky oboch nižších súdov vo výroku o kvalifikácii činu obžalovaného A. aj podľa § 49,